

HUNZEKOOR

o.l.v. *Inge Roelands*

m.m.v. *Margreet Puite* - piano *Peter Stam* - altsaxofoon

VAN KERK TOT KROEG

Glass

DESPREZ

26 mei

20:00 uur

**A'veenschekanaal
Heerencompagnie**

27 mei

20:00 uur

**Gasselternijveen
PKN kerk**

28 mei

15:00 uur

**Gasselte
Witte kerkje**

Serieuze muziek van Glass en Desprez
Luchtige liedjes van o.a. Certon, Purcell & Dowland

*** toegang gratis * vrije gift welkom ***

www.hunzehoer.nl

1. There are some men – *Philip Glass* (1937) – *Three Songs, nr. 1*
2. Incessamment livré suis au martyr – *Josquin Desprez* (CA. 1450-1521)

Intermezzo (Margreet Puite, piano)

Glassworks (opening) - *Philip Glass*

3. Quand les hommes – *Philip Glass* – *Three Songs, nr. 2*
4. Tu pauperum refugium – *Josquin Desprez*

Intermezzo - Margreet Puite

No. 1 & II Impresiones Intimas – *Federico Mompou* (1893-1987)

5. Pierre de soleil – *Philip Glass* – *Three Songs, nr. 3*
6. Tu solus qui facis mirabilia – *Josquin Desprez*

* PAUZE *

Intermezzo - Margreet Puite en Peter Stam (altsaxofoon)

Manhattan Serenade - *Louis Alter* (1902-1980)

7. Bubbling and splashing (canon) – *Henry Purcell* (1659-1695)
 8. Je ne fus jamais si aise – *Pierre Certon* (1510/1520-1572)
 9. Sweet Kate – *Robert Jones* (c. 1577-1617)
 10. Au joly jeu – *Clément Janequin* (CA. 1485-1547)
 11. Il est bel et bon – *Pierre Passereau* (1509-1547)
 12. La, la, la, je ne l'ose dire – *Pierre Certon*
 13. Quand mon mary vient de dehors – *Orlando di Lasso* (1532/1530-1594)
 14. Away with these selfloving lads – *John Dowland* (1563-1626)
- 4 canons: Fie, nay, prithe * Once in our lives * One, two, three – *Henry Purcell*
 * Adieu sweet Amaryllis – *Thomas Morley* (1558-1603)

Onder de enthousiaste leiding van Inge Roelands zingt het koor voor de pauze werk van twee componisten die in de tijd ver van elkaar verwijderd zijn, maar in vorm elkaar soms verrassend nabij: Philip Glass en Josquin Desprez. Beiden houden ze van eenvoud zonder franje, transparantie en herhaling. Ze laten de stilte tussen de noten klinken en de structuur van hun muziek sluit nauw aan bij de teksten die hen inspireren. Beiden zijn vernieuwers in hun tijd. Na de pauze verhuizen we naar de vrolijke muziek van straat en kroeg. Door alle tijden heen schreven componisten van serieuze muziek ook lichte liedjes over het dagelijks lief en leed: de populaire muziek van hun tijd.

Margreet Puite koos de muzikale intermezzo's (zie tegenover blz. 7) en naast haar solostukken voert ze samen met Peter Stam op altsaxofoon een swing klassieker uit. Wij wensen u veel plezier met deze bijzondere mix van luchtig en klassiek.

Philip Glass

Philip Glass studeerde filosofie en wiskunde, maar wilde in de muziek verder. Hij studeerde dwarsfluit aan het conservatorium en piano/keyboard aan de prestigieuze Juilliard School of Music. Studerend in Parijs bij Nina Boulanger maakte hij kennis met de Indiase muziek van Ravi Shankar, wiens opvatting van ritme zijn stijl sterk beïnvloed heeft. Na een reis door India in de jaren zestig begon hij met het schrijven van zware stukken gebaseerd op additieve ritmes en ging schrijven voor experimenteel theater. Glass vormde het Philip Glass Ensemble en speelde vooral in kunstgalleries. Nu is hij een succesvolle componist, maar in de beginjaren was het ploeteren: hij had bijbaantjes als o.a. arbeider in een staalfabriek, verhuizer, loodgieter en taxichauffeur in New York. Zijn werk werd geleidelijk minder zwaar en complexer (bijv. *Music in Twelve Parts*). Hij groeide uit tot een veelzijdig componist van theatermuziek, filmmuziek (o.a. *The Hours*) en opera's (o.a. *Einstein on the Beach*) en werkte samen met artiesten zoals David Bowie en Paul Simon. Sinds de jaren negentig schreef Glass steeds meer conventionele klassieke muziek voor strijkkwartet en symfonieorkest.

De drie liederen voor a capella koor die het Hunzekoor zingt zijn uniek in zijn oeuvre en worden niet vaak door een amateurkoor gezongen. De muziek staat in dienst van de onderliggende gedichten van respectievelijk Leonard Cohen (nr.1), Raymon Lévesque (nr. 2) en Octavio Paz (nr. 3, vertaling Benjamin Péret). Glass vertrekt vaak van een kleine kern van twee, drie noten, en hanteert een techniek die hij 'optellen en aftrekken' noemt. Het is 'bezwerende' muziek, met cyclische ritmes, die soms worden beschreven als 'wielen binnen wielen'. Niet makkelijk om te zingen, heel bijzonder om te beluisteren.

Josquin Desprez

Josquin Desprez was een Bourgondische componist uit Condé-sur-l'Escaut. Al bij zijn leven werd hij erkend als de belangrijkste componist van zijn tijd, de vroege renaissance. Hij was vooral werkzaam in Frankrijk (Bourgondische hof) maar werkte ook enkele jaren in Italië en genoot grote bekendheid als componist en pedagoog. Hij schreef motetten (zoals *Tu pauperum refugium* en *Tu solus qui facis mirabilia*), missen en chansons (zoals *Incessament*). Geen andere componist in Josquins tijd was zo inventief. 'Het is waar dat Josquin beter componeert, maar hij doet dat alleen wanneer hij er zin in heeft, niet wanneer iemand anders dat wenst'. Zo werden Josquins kwaliteit en karakter in 1502 voor de hertog van het Italiaanse Ferrara omschreven.

Over Josquins kwaliteiten zei Maarten Luther: 'Meester van de noten, die doen moeten als hij wil; andere componisten moeten doen zoals de noten willen.'

1, 3, 5 Three songs - Philip Glass

1. There are some men

who should have mountains
to bear their names to time.
Grave markers are not high enough
or green
and sons go far away
to lose the fist
their father's hand will always seem

I had a friend:
he lived and died in mighty silence
and in dignity
left no book, son or lover to mourn.
Nor is this a mourning song
but only a naming of this mountain
on which I walk,
fragrant, dark and softly white
under the pale mist.
I name this mountain after him.

3. Quand les hommes vivront d'amour

Il n'y aura plus de misère
Et commenceront les beaux jours
Mais nous, nous serons morts, mon frère.
Quand les hommes vivront d'amour
Ce sera la paix sur la terre
Les soldats seront troubadours
Mais nous, nous serons morts, mon frère.

Dans la grande chaîne de la vie
Où il fallait que nous passions
Où il fallait que nous soyons
Nous aurons eu la mauvaise partie

Mais quand les hommes vivront d'amour
Qu'il n'y aura plus de misère
Peut-être songeront-ils un jour
A nous qui serons morts, mon frère.

Nous qui aurons aux mauvais jours
Dans la haine et puis dans la guerre
Cherché la paix, cherché l'amour
Qu'ils connaîtront alors mon frère.
Dans la grande chaîne de la vie
Pour qu'il y ait un meilleur temps
Il faut toujours quelque perdants
Sagesse ici-bas c'est le prix.

Sommige mensen
verdienen bergen om hun namen in de tijd te
dragen.
Grafstenen zijn niet hoog genoeg
of groen
en zonen gaan ver weg
om de vuist kwijt te raken
die hun vaders hand altijd zal lijken

Ik had een vriend:
hij leefde en stierf in machtige stilte
en in waardigheid
liet boek, zoon noch geliefde na om te rou-
wen.
Evenmin is dit een rouwlied maar
slechts een naamgeving van deze berg
waarop ik loop, geurig, donker en zacht wit
onder de bleekheid van mist.
Ik noem deze berg naar hem.

Wanneer de mensen uit liefde leven
Zal er geen ellende meer zijn
En breken de mooie tijden aan
Maar wij, wij zijn dan dood, broer.
Wanneer de mensen uit liefde leven
Dan zal er vrede op aarde zijn
Soldaten zullen troubadours zijn
Maar wij, wij zijn allang dood, broer.

In de lange schakel van het leven
Waarin wij moesten lijden,
Waar wij moeten leven
Kregen we een slechte hand toebedeeld

Maar wanneer mensen uit liefde leven
Zodat er geen ellende meer bestaat
Misschien zullen zij dan ooit denken aan ons,
die verscheiden zijn, broer.

Aan ons, die in de slechte tijden,
in haat en vervolgens in oorlog
Hebben gezocht naar de vrede en liefde
die zij zullen kennen, broer.
In de lange schakel van het leven
Opdat er een betere tijd komt
Moeten sommigen verliezers zijn
De prijs die je betaalt voor wijsheid.

5. Pierre de soleil

La vie, quant fut-elle vraiment nôtre?

Quand sommes-nous vraiment ce que nous sommes?

en vérité, seuls, nous ne sommes pas,

nous ne sommes jamais sinon vertige et vide,

jamais la vie n'est nôtre, elle est aux autres,

la vie n'est à personne, nous sommes tous la vie,

pain de soleil pour les autres,

tous les autres que nous sommes,

sortir de moi, me chercher parmi les autres,

les autres qui ne sont pas si je n'existe pas

les autres qui me donnent existence,

Il n'y a pas de moi, toujours nous sommes

nous autres,

la vie est autres, toujours là-bas plus loin,

Hors de toi, de moi, toujours horizon.

Wanneer was het leven echt van ons?

Wanneer zijn we echt wat we zijn?

In werkelijkheid, als eenlingen, bestaan we niet,

We bestaan nooit behalve als duizeligheid en leegte,

nooit is het leven van ons, het behoort toe aan

anderen, het leven is niet van welk individu ook, wij vormen allen samen het leven,

wij voeden elkaar,

al die anderen die wij zijn,

Laat me uit mezelf komen, mezelf zoeken onder

de anderen, de anderen die er niet zijn als ik niet besta,

de anderen die mij doen bestaan,

Er is geen mij, altijd zijn we ons anderen

Het leven dat zijn de anderen, altijd daar, verder

weg, verder dan jij, dan ik, altijd aan de

horizon.

2, 4, 6 Een chanson en twee motetten - Josquin Desprez

Als eerste werk van Josquin Desprez klinkt een wereldlijk lied over het mateloze verdriet van een onbeantwoorde liefde. Vervolgens twee religieuze motetten. Nederig roepen gelovigen God aan, loven hem, uiten hun geloof en vragen om troost en bescherming. Wat hoog is, klinkt hoog, verheven en sereen, wat in het ondermaanse wordt geplaatst klinkt... anders.

2. Incessamment suis livré à martyre

triste et pensif, toujours mon mal empire.

Ainsi dolent déplaisir me conduit,

celle qui peut, ne veut me secourir.

Mon malheur est de tous les autres le pire.

Onophoudelijk lijd ik aan martelaarschap,

trieste gedachten verergeren mijn kwaal

gestaag. Aldus lijdend, word ik geleid door

het onbehagen, zij die het kan, wil mij er niet

van redden. Mijn ongeluk is van allemaal het

ergste.

4. Tu pauperum refugium

tu languorum remedium, spes exsulum, fortitudo laborantium, via errantium, veritas et vita.

Et nunc Redemptor, Domine, ad te solum confugio; te verum Deum adoro, in te spero, in te confido, salus mea, Jesu Christe.

Adjuva me, ne unquam obdormiat in morte anima mea.

Gij zijt de schuilplaats van de armen, remedie

voor aandoeningen, hoop van ballingen,

kracht voor zwoegenden, de weg voor de

dolenden, de waarheid en het leven.

En nu, Verlosser, Heer, tot u alleen neem ik

mijn toevlucht; u ware God, aanbid ik, ik hoop

en vertrouw op u, mijn heil, Jezus Christus.

Help mij, opdat mijn ziel nooit blijft slapen in

de dood.

Colofon Dit concert werd mede mogelijk gemaakt door bijdragen van Aa en Hunze, Rabobank, het Prins Bernhard Cultuurfonds, Heerencompagnie, NAM en Nedmag.

Ontwerp & productiebegeleiding drukwerk: Gerdie Kienhorst (TextAbility) en Jan Trip. Dank aan Marian Rossing-Booij en Hans Meijering voor hulp bij vertalingen en tekstcorrectie.

PR, aankleding en inrichting van dit concert werden verzorgd door de commissies uit het Hunzekoor. Het bestuur bedankt een ieder van harte voor zijn inzet bij dit programma.

6. Tu solus qui facis mirabilia,
Tu solus Creator, qui creasti nos,
Tu solus Redemptor, qui redemisti nos
sanguine tuo pretiosissimo.

Ad te solum confugimus,
in te solum confidimus
nec alium adoramus,
Jesu Christe.
Ad te preces effundimus
exaudi quod supplicamus,
et concede quod petimus,
Rex benigne.

D'ung aultre amer,
Nobis esset fallacia:
D'ung aultre amer,
Magna esset stultitia et peccatum.

Audi nostra suspiria,
Replenos tua gratia,
O rex regum,
Ut ad tua servitia
sistamus cum laetitia
in aeternum.

U alleen, Heer, bent het die wonderen ver-
richt, u alleen de Schepper, die ons gemaakt
heeft, u alleen de Verlosser,
die ons met uw allerkostbaarste bloed heeft
bevrijd.

Bij u alleen zoeken wij onze toevlucht,
in u alleen stellen wij ons vertrouwen,
niemand anders dan Jezus Christus aanbid-
den wij.

Tot u richten wij onze gebeden
verhoor dan wat wij smeken,
en sta toe wat wij van u vragen,
o goedertieren Koning.

Een ander liefhebben,
dat zou werkelijk een vergissing zijn:
een ander liefhebben,
dat zou onverstandig en een grote zonde zijn.
Hoor dan naar ons zuchten,
vervul ons met uw genade,
O Koning der koningen,
zodat wij u ten dienste mogen staan
met vreugde in ons hart
tot in eeuwigheid.

Instrumentale intermezzo's

Margreet Puite speelt werken van Philip Glass en Federico Mompou. De korte stukken van Mompou (volgens hemzelf 'een man van weinig woorden en een musicus van weinig noten') lijken op delicate improvisaties en de minimalistische stijl en geconcentreerde vormen passen bij de stijl van Glass. Margreet studeerde piano aan het Gronings conservatorium. Ze heeft een bloeiende lespraktijk en is gespecialiseerd in het begeleiden van solisten en koren. Met Petra Herbrink vormt ze het duo *Ballads2*. Meer info op <http://www.margreetpuite.nl/>.

Na de pauze voert Margreet samen met Peter Stam op altsaxofoon de swing klassieker *Manhattan Serenade* van Louis Alter uit, een mooie inleiding voor het lichte deel van het programma. Peter Stam studeerde klassiek saxofoon en later orkestdirectie aan de conservatoria van Rotterdam en Den Haag. Hij speelde in de meeste Nederlandse symfonie-orkesten en was twaalf jaar lang altsaxofonist van het Rijnmond Saxofoonkwartet. Verder was en is hij actief als dirigent. Hij is docent aan het Prins Claus Conservatorium in Groningen.

Canons - Henry Purcell en Thomas Morley

Na de pauze zingt het Hunzekoor een reeks vrolijke liedjes, niet bedoeld voor kerk of (hof)concertzaal, maar voor vertier in de kroeg of geflierefluit op straat vanaf de 15e tot en met de 17e eeuw. Canons waren bijvoorbeeld heel populair. Vier van de vijf gezongen canons zijn geschreven door Henry Purcell, in de 2e helft 17e eeuw. *Adieu Sweet Amaryllis* is van Thomas Morley (1558-1603) en is ongeveer een eeuw ouder. Henry Purcell is een belangrijke vertegenwoordiger van de barokmuziek, seriëuze én lichte. De overige canons staan op blz. 11.

7. Bubbling and splashing and foaming and dashing with noise and with bustle the brook rushes by. But silent and slow does the deep river flow on its smooth glossy bottom reflashing the sky.
Thus shallow pretence bubbles on without sense while true knowledge and wisdom sit silently by.

Borrelend en spetterend en schuimend snelt de beek onstuimig met lawaai en drukte door. Maar stil en langzaam stroomt de diepe rivier door, op zijn gladde, glanzende bedding en weerkaatst de lucht. Zo ook borrelt oppervlakkige pretentie zonder verstand door, terwijl ware kennis en wijsheid er stil bij zitten.

8. Je ne fus jamais si aise - Pierre Certon

Pierre Certon vertegenwoordigt de generatie renaissancecomponisten na Josquin Desprez. Hij heeft o.a. veel invloed gehad op de ontwikkeling van het chanson.

Je ne fus jamais si aise
que j'ai été depuis trois jours,
j'ai dansé tout à mon aise,
au son des fifres et tambours.
Ah! Mon ami, et la la la,
que j'étais aise, de danser ainsi tous ces jours,
au son des fifres et tambours!

Ik heb me nog nooit zo vermaakt als de afgelopen drie dagen: ik heb de tijd weggedanst op de klank van fluiten en trommels. Ah mijn vriend, la la la, wat een tijd heb ik gehad, om zo de dagen weg te dansen, op de klank van fluiten en trommels!

9. Sweet Kate - Robert Jones

Robert Jones was een Engelse luitspeler en een heel productieve componist van luitliedjes. Hij was een soort Marco Borsato in zijn tijd en trok als muzikant rond in Elizabethaans Engeland. Hij publiceerde vijf delen bladmuziek van luitsongs en een deel met madrigalen. In *Sweet Kate* klaagt de spreker dat zijn lieve Kate ervan door is gegaan en probeert haar over te halen om te blijven. Kate maakt een aardig geëmancipeerde indruk.

1. Sweet Kate of late, ran away and left me plaining.
"Abide!" I cried, "or I die with thy disdaining."

1. Sweet Kate liep laatst weg en verliet me voor ik het besepte.
"Wacht!" riep ik, "of ik sterf terwijl u me minacht."

“Tehehe,” quoth she, “Gladly would I see any man to die with loving.
Never any yet died of such a fit; Neither have I fear of proving.”

2. Unkind! I find thy delight is in tormenting:
“Abide” I cried, “or I die with thy consenting.”

“Tehehe,” quoth she, “Make no fool of me! Men I know have oaths of pleasure; but their hopes attain’d, they bewray they feign’d, and their hopes are kept at leisure.”

3. Her words, like swords, cut my sorry heart to sunder

Her flouts with doubts kept my heart’s affections under.

“Tehehe” quoth she, “what a fool is he stands in awe of once denying”

Cause I had enough to become more rough; so I did. O happy trying!

“Tjonge jonge,” zei ze, ‘Ik zou graag een man zien sterven aan de liefde. Nog nooit is er een aan zo’n aanval gestorven, noch ben ik bang om dat te bewijzen.’

2. Onaardig! Ik merk dat u vreugde scheidt in kwellen: “Blijf!” riep ik, “of ik sterf met uw toestemming.”

“Nou, nou” zei ze, “Doe niet of ik dom ben! Mannen die ik ken bezweren me plezier; maar wanneer ze wat ze hopen bereiken, verraden ze dat ze maar deden alsof en is het een stuk minder dringend.”

3. Haar woorden als zwaarden, braken mijn hart in stukken

Haar aantijgingen met twijfels wonnen het van de gevoelens van mijn hart.

“Tjonge,” zei ze, “wat een dwaas is hij die ontzag heeft voor één afwijzing.”

Reden genoeg om ruwer te worden; dus deed ik dat. O gelukkige poging!

10. Au joly jeu - Clément Janequin

Fransman Clément Janequin is een van de bekendste componisten van populaire liederen in de renaissance. Hij droeg veel bij aan de ontwikkeling van een type liederen waarin natuurlijke of door mensen gemaakte geluiden worden geïmiteerd: vogelzang, geluiden van de jacht of oorlog.

Au joly jeu du pousse avant
il fait bon jouer. L’autrier
m’aloie éballoier, je rencontraï

la belle au corps gent, souriant doucement, la
vais baiser. Elle en fait doute, mais je la boutte,
et laissez trut avant.

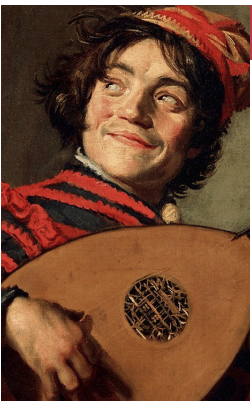
Au joly jeu de pousse avant

Pour un refus me faut laisser? Propos lui stins
amoureuusement, souriant doucement la vais
baiser. Elle riotte, dance sans notte, et laissez
trut avant. Au joly jeu du pousse avant

Het vrolijke versierspel is leuk om te spelen.
Laatst ging ik aan de wandel en kwam een
mooi meisje tegen, glimlachend ging ik haar
kussen. Ze hield af, maar ik drukte door.

Kom nou, laten we verder gaan. Het vrolijke
versierspel Had ik een weigering moeten
accepteren? Ik sprak liefkozende woorden
tot haar, glimlachend ging ik haar kussen.

Ze giechelde en danste zonder muziek, en
kom nou, laten we verder gaan. Het vrolijke
versierspel....

11. Il est bel et bon - Pierre Passereau

Pierre Passereau was samen met Clément Janequin een van de populairste componisten van ‘Parijse’ liederen in de jaren 1530 in Frankrijk. Hij schreef bijna uitsluitend lichte liederen. De meeste maakten gebruik van klanknabootsing (zoals in *Il est bel et bon*; kakelende kippen c.q. geklets van vrouwen) dubbele bodems, satire en ook obsceniteiten. Dat was niet ongewoon in de populaire muziek van die tijd. *Il est bel et bon* werd in zijn tijd al tot in Venetië gezongen. De tekst is in modern Frans.

Refr. **Il est bel et bon** bon, bon, bon, bon, bon, bon, commère, mon mari.

Il était deux femmes toutes d'un pays,
Disant l'une à l'autre: 'Avez bon mari?'

Refr. Il est bel et bon....

'Il ne me courrouce, ne me bat aussi.

Il fait le ménage, il donne aux poulailles,
et je prends mes plaisirs.

Commère, c'est pour rire, quand les poulailles
crient: 'co, co, co, co, petite coquette, qu'est
ceci?'

Refr.

Refr. 'Hij is een knap en goed, mijn beste, mijn man.'

Er waren twee vrouwen van het platteland,
zegt de één tegen de ander: 'Heb jij een
goede man?' Refr.

'Hij maakt me niet boos, hij slaat mij ook niet.

Hij doet het huishouden, hij voert de jonge
hennen, en ik neem mijn pleziertjes.

M'n beste, is het niet om te lachen, wanneer
de jonge hennen tokken: 'co, co,co, kleine
flirt, wat is dat?'

Refr.

12. La, la, la, je ne l'ose dire - Pierre Certon

Refr. **La, la, la, je ne lo, je ne l'ose dire,**
La, la, la, je le vous dirai!

Et la, la, la, je le vous dirai!

1. Il est un homme en nos ville

Qui de sa femme est jaloux.

Il n'est pas jaloux sans cause,

Mais il est cocu du tout!

Refr.

2. Il n'est pas jaloux sans cause,
mais il est cocu du tout.

Il l'apprête et s'il la mène
au marché s'en va à tout !

Refr.

Refr. La, la, la, ik durf het haast niet te zeggen,
En la, la, la, ik zeg het je !

1. Er is een man in onze stad

Die bezitterig is op zijn vrouw.

Hij is niet zonder reden jaloers,

Maar iedereen zet hem de hoorns op!

Refr.

2. Hij is niet zonder reden jaloers,

Maar iedereen zet hem de hoorns op.

Hij dost haar mooi uit en als hij haar
meeneemt naar de markt gaat ze met Jan en
alleman aan de haal! Refr.

13. Quand mon mari - Orlando di Lasso

Orlando di Lasso (Roland de Lassus, Orlandus Lassus, Orlande de Latre of Roland de Lattre) was een zeer productieve Vlaamse componist uit de late renaissance. Hij is de belangrijkste vertegenwoordiger van de polyfone stijl van de Franco-Vlaamse school en een van de bekendste en invloedrijkste musici van de late 16e eeuw. Hij werkte in de Lage Landen, Italië (Florence en Rome) en later aan het hof van de hertog van Beieren, waar hij tot zijn dood bleef. Hij schreef zowel wereldlijke (in het Duits, Frans, Italiaans en Nederlands) als liturgische muziek.

Quand mon mary vient de dehors

Ma rente est d'estre battue:

Il prend la cuillier du pot

À la teste il me la rue.

J'ay grand peur qu'il ne me tue.

C'est un faux vilain, jaloux

C'est un vilain, rioteux, grommeleux.

Je suis jeune et il est vieux.

Als mijn man naar huis
komt slaat hij mij

Hij neemt de pollepel uit de pan

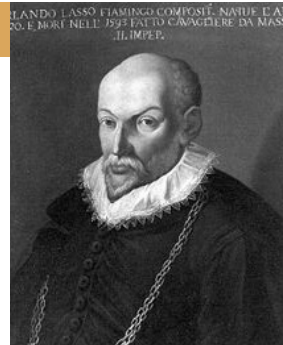
En slaat me op mijn hoofd.

Ik ben hartstikke bang dat hij me dood slaat.

Hij is een gemene, jaloerse schoft

Het is een gemene, grommende sjagriijn van

een vent. Ik ben jong en hij is oud.

14. Away with these self loving lads - John Dowland

John Dowland was een Engels componist, luitspeler en zanger uit de Engelse renaissance. We kennen hem het best van zijn melancholische luitsongs en liederen zoals 'Come, heavy sleep', 'Come again' of 'Flow my tears'. Zijn instrumentale muziek kende in de 20e eeuwse herontdekking van oude muziek een revival. Minder bekend zijn de liederen waarin hij dat melancholieke inruilt voor een vrolijke noot met nogal wat bedekte toespelingen, wijdverbreid in de liederen uit de tijd van Elizabeth I.

1. Away with these self-loving lads, whom Cupids arrow never glads,

Away, poor souls that sigh

and weep In love of those that lie and sleep,
For Cupid is a meadow god,

And forceth none to kiss the rod.

2. God Cupids shaft, like destiny,
Doth either good or ill decree,
Desert is born out of his bow,
Reward upon his foot doth go
What fools are they that have not known
That love likes no laws but his own!

3. My songs that be of Cynthia's praise

I wear her rings on holidays,
On every tree I write her name,
And ev'ry day I read the same,
Where honour Cupid's rival is
There miracles are seen of his.

4. If Cynthia crave her ring of me,
I blot her name out of a tree,
If doubt do darken things held dear,
Then well fare nothing once a year!
For many run but one must win,
Fools only hedge the cuckoo in.

5. The worth that worthiness should move is
love, Which is the bow of Love,
And love as well the for'ster can
As can the mighty noble man,
Sweet saint, 'tis true you worthy be,
Yet without love naught worth to me.

1. Weg met deze zelfgenoegzame kerels

Die nooit blij worden van Cupido's pijl,
Weg, arme zielen die zuchten en wenen
Verliefd op hen die liggen te slapen

Want Cupido is een weidegod,
Die niemand dwingt om de roede te kussen.

2. God Cupido's schacht, gelijk het lot,
Kondigt hetzij goed of slecht af,
Verlating wordt geboren uit zijn boog,
Beloning volgt waar zijn voet gaat
Dwaas zijn zij die niet hebben geweten
Dat de liefde van geen andere dan haar eigen
wetten houdt.

3. Mijn liedjes prijzen Cynthia, ik draag haar
ringen op vrije dagen, Op elke boom schrijf ik
haar naam, En elke dag lees ik die
Waar eer Cupido's rivaal is
Daar worden zijn wonderen gezien.

4. Als Cynthia haar ring van mij terug wil,
Dan wis ik haar naam uit een boom,
Bij twijfel worden dierbare dingen donker,
Dan gaat niets één keer per jaar goed!
Want velen lopen de race, maar een moet er
winnen, sukkels halen slechts de koekkoek
binnen.

5. De waarde die waardigheid moet bewegen,
is de liefde, Die de boog van de Liefde is, En
liefhebben kan de houtvester even goed als
de machtige edelman,
Lieve heilige, je mag dan waardig zijn, maar
zonder liefde ben je niets waard voor mij.

Meezingen in het Hunzehoer? Vanaf september 2016 begint het koor weer aan een nieuw programma onder leiding van Inge Roelands. Nieuwe zangers zijn welkom in alle stemgroepen. Meer informatie zie www.hunzehoer.nl.

15 t/m 18. Canons voor straat en kroeg

15. Fie, nay, prithe, John! Do not quarrel,
man! Lets be merry and drink about!
You're a rogue, you cheated me!
I'll prove before this company, I caren't a
farthing, sir, for all you are so stout!
Sir, you lie! I scorn your word, or any man
that wears a sword!
For all your huff, who cares a fig,
Or who cares for you?

16. Once in our lives let us drink to our
wives, though their number be but small.
Heaven take the best, and the devil take the
rest, and so we shall get rid of them all! To
this hearty wish let each man take his dish
and drink, drink, till he fall/but do not fall.

17. One, two, three, our number is right.
Let's sing and cheer our hearts tonight.
We sum, we sum, we sum up all delights,
delights in one, in sweet delights of time
and tune.
I will not count, I will not count, I will not
count the care times bring. I'll only, I'll only
count my time to sing.

18. Adieu, sweet Amaryllis, for since to part your will is.
Adieu, sweet Amaryllis.
Oh heavy tiding, there is for me no biding.
Yet once again, ere that I part with thee,
Amaryllis sweet, adieu.

Vaarwel, lieve Amaryllis, want jij wilt dat wij uit elkaar gaan. Adieu,
zoete Amaryllis.
O, deprimerend nieuws, ik kan niet langer wachten.
Dus, nog eenmaal, voordat wij scheiden, Amaryllis-lief, vaarwel.

Foei, nee,
alsjeblijft,
John, Maak
geen ruzie,
man! Laten we vrolijk zijn en drinken!
Je bent een schurk, je hebt me bedrogen!
Ik zal het bewijzen voor dit gezelschap,
Ik geef er geen drol om, meneer, je bent
een dikzak! Mijnheer, u liegt! Ik minacht
uw woord, of iedere man die een zwaard
draagt! Wie geeft ook maar iets om uw
gedoe, of geeft maar iets om u?

Laten we eenmaal in ons leven drinken op
onze vrouwen, hoewel hun aantal maar klein
is. De hemel neme de beste, en de duivel
hale de rest en zo zijn we ze allemaal kwijt!
Laat iedere man zijn maaltijd op deze stevige
wens eten en drinken totdat hij omvalt/maar
val niet om!

Eén, twee, drie, ons aantal is goed. Laten
we zingen en uit ons dak gaan vanavond.
We vatten, we vatten, we vatten alle
pleziertjes samen in een geheel, in zoete
lekkernijen van tijd en wijs.
Ik zal niet letten op de zorgen die de tijd
met zich brengt. Ik zal slechts mijn tijd om
te zingen tellen.

Steun het Hunzehoer eenmalig of word donateur!

Heeft u genoten van ons concert? Wij hopen op uw gulle gift! Wij proberen de
contributie laag en de toegang gratis te houden. Misschien wilt u als enthousiaste
fan het koor eenmalig steunen of overwegen om donateur te worden (vanaf € 10
per jaar). Meer informatie op www.hunzehoer.nl of via secretaris@hunzehoer.nl.

Heerencompagnie B.V.

Restaurant - Zalen verhuur - Bruiloften & Partijen - Vergaderingen

Een bijzondere locatie
op de grens van Drenthe
en Groningen

Arrangementen op aanvraag.
Wij denken graag met u mee!
Maandags gesloten

Greveling 117-119
9654 PP Annerveenschekanaal
0598 - 853 691
info@heerencompagnie.nl
www.heerencompagnie.nl

Restaurant voor ca. 25 gasten lunch en diner (à la carte, groepsdiner, kookworkshops) in de voormalige consistoriekamer.

Bed & Breakfast in het gebouw achter de kerk. Ruime kamers met douche, toilet, tv en wifi, eigen trapopgang en een balkon.

Activiteiten de Heerencompagnie is uitvalsbasis voor fiets- en wandeltochten door de Veenkoloniën en de natuurgebieden Hunzedal, Drentsche Aa en Zuidlaardermeer.

Zalen Kerkzaal (paradepaardje), Heerenzaal & Achterzaal (self-catering) bieden veelzijdige mogelijkheden voor uw feesten en partijen, recepties, concerten, exposities, bedrijfsfeestjes of workshops.

Kom eens kijken! Op vertoon van dit boekje serveert de familie De Jonge u **het tweede kopje koffie GRATIS!**
Geldig in de maanden **juni en juli 2017**